

Sygn. akt I CSK 605/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko P. S.A. w W. i [...] Szpitalowi [...] spółce z o.o. w R.
o zapłatę, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 12 kwietnia 2017 r. naruszenie art. 6, 355 § 2, art. 444 § 1 i 2, art. 445 § 1, art. 455, 481 § 1 oraz art. 817 § 1 i 2 k.c. - w różnych układach i powiązaniach.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej powód uzasadnił:

1) występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

a) czy przebieg postępowania dowodowego przeprowadzonego przez sąd pierwszej instancji, daty przeprowadzenia poszczególnych dowodów i daty składania przez pozwanych pism procesowych w toku postępowania sądowego, mogą w świetle art. 817 § 2 w związku z art. 481 § 1, art. 444 § 1 i 2 oraz art. 445 § 1 k.c. usprawiedliwiać przesunięcie daty początkowej naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia, renty i odszkodowania należnych od podmiotu profesjonalnego,

b) czy fakt dokonywania przez pracowników sądu błędnych doręczeń pism procesowych może mieć w świetle art. 455 w związku z art. 481 § 1 k.c. wpływ na przesunięcie daty początkowej naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia, renty i odszkodowania należnych na podstawie art. 444 § 1 i 2 oraz art. 445 § 1 k.c.

2) potrzebą wykładni wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów przepisów art. 481 § 1 i art. 817 w związku z art. 444 § 1 i 2 oraz art. 445 k.c. w zakresie odnoszącym się do daty początkowej liczenia odsetek za opóźnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Zagadnienia przedstawione przez powoda nie mają wskazanych cech. Kwestia daty wymagalności roszczeń o naprawienie szkody na osobie i daty początkowej liczenia odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczeń stanowiących przedmiot tych roszczeń była wielokrotnie przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego. Rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w tym względzie, w zaskarżonym wyroku, pozostaje w zgodzie z nurtem orzecznictwa Sądu Najwyższego, według którego wymagalność roszczenia o zadośćuczynienie za krzywdę, a tym samym i początkowy termin naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie należnego zadośćuczynienia, może się różnie kształtować w zależności od okoliczności sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2011 r., I CSK 243/10). To samo dotyczy innych roszczeń o naprawienie szkody na osobie.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. (potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów) wymaga wykazania, że treść określonych przepisów prawa nie została dostatecznie wyjaśniona w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany dotychczasowej wykładni tych przepisów.

Skarga kasacyjna powoda nie zawiera argumentów przemawiających za potrzebą zmiany wykładni leżącej u podstaw zaskarżonego wyroku w kwestii daty początkowej liczenia odsetek za opóźnienie.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 k.p.c.

aw
jw